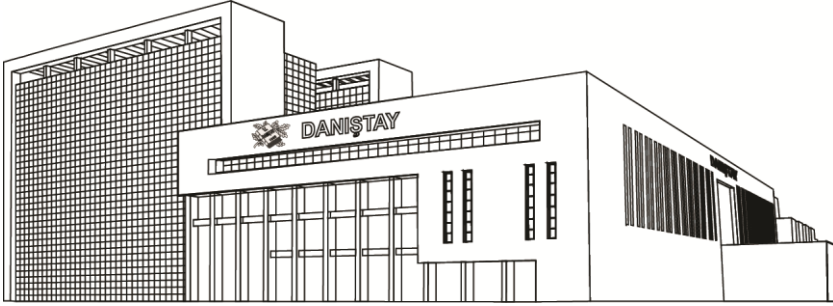

ISSN 1300 - 0187

T.C. DANIŞTAY DERĐİSİ

YIL : 2023

SAYI : 156

Yılda İki Kez Yayınlanan Hakemli Dergidir.

ISSN 1300 – 0187

JOURNAL OF THE COUNCIL OF STATE

YEAR : 2023

ISSUE : 156

//////
It is a refereed journal published twice a year.

T.C. DANIŞTAY DERGİSİ

T.C. Danıştay Başkanlığı Adına Sahibi

On Behalf of Presidency of the Council of State, Publisher

Zeki YİĞİT

Danıştay Başkanı

Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu / Editorial Board of the Council of State

Başkan	: Dr. Hasan GÜL	Danıştay Onüçüncü Daire Başkanı
Üye	: Mevlüt ATBAŞ	Danıştay Birinci Daire Üyesi
Üye	: İsmail Hakkı SAYIN	Danıştay Sekizinci Daire Üyesi
Üye	: Kemal AÇIKGÖZ	Danıştay Üyesi – Genel Sekreter
Üye	: Zuhul ÖZTAŞ	Danıştay Onikinci Daire Üyesi

Editör / Editor

Sait MİCANOĞLU

Hakim - Genel Sekreter Yardımcısı

Editör Yardımcısı / Assistant Editor

Emine Tuba YILMAZOĞLU

Danıştay Tetkik Hakimi

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü / Publishing Manager

Hülya KAPLAN

Yayın İşleri Müdürü

Yayın Yönetim Yeri / Place of Publication Management

T.C. Danıştay Başkanlığı Yayın İşleri Müdürlüğü

Üniversiteler Mahallesi Dumlupınar Bulvarı No: 149

Eskişehir Yolu 10. Km. Çankaya / ANKARA

Telefon / Phone : 0 (312) 253 20 48 **Faks / Fax** : 0 (312) 293 24 33

E-posta / E- mail : yayin@danistay.gov.tr

Web sitesi / Website : www.danistay.gov.tr / dergi.danistay.gov.tr

Basım Yeri: Ankara Açık Ceza İnfaz Kurumu / An-ce Matbaası

Basım Tarihi: Temmuz, 2023

İÇİNDEKİLER

Sayfa

3194 Sayılı İmar Kanunu'nun Ek 8'inci Maddesinde Düzenlenen Değer Artış Payının Vergi Benzeri Mali Yükümlülük Çerçevesinde Değerlendirilmesi

Öğr. Gör. Ahmet İSTEK, İzmir Bakırçay Üniversitesi Hukuk
Fakültesi Öğretim Görevlisi -----7
Dr. Öğr. Üyesi Mehmet YÜCEL, İzmir Bakırçay Üniversitesi
Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi -----7

Temyiz İncelemede “İçtihat Eksenli” Yaklaşım ve Danıştay İçin Çözüm Önerileri

Dr. Yunus Emre YILMAZOĞLU, Danıştay Vergi Dava Daireleri
Kurulu Kıdemli Tetkik Hâkimi -----65

Kamu İhale Kanununa Göre İhalenin İptalinin Yargısal Denetimi

Eren CENAN, Sakarya 2. İdare Mahkemesi Başkanı -----137

İdari Para Cezalarının İcrası Aşaması ve Yargısal Denetim

Gözde DAĞLI, Danıştay Tetkik Hâkimi -----187

Sokak Köpeği Saldırısı Nedeniyle İdarenin Sorumluluğu ve Tam Yargı Davaları

Ömür Kadri SARI, Ankara İdare Mahkemesi Üyesi -----241

Yabancıların Sınır Dışı İşlemi ve Hukuki Değerlendirmesi

Candan İLHAN, İstanbul 10. İdare Mahkemesi Üyesi -----277

İdari Yargıda Süre Aşımı Nedeniyle İstinaf Başvurusunun Reddi Kararları ve Anayasa Mahkemesinin Yaklaşımı

İsmail Hakkı KONUŞ, İdari Yargı Hâkim Adayı -----307

CONTENTS

Page

Evaluation of the Value Increase Share Regulated in Additional Article 8 of the Zoning Law No. 3194 Within the Framework of Tax-Like Financial Obligation

Lect. Ahmet İSTEK, Lecturer at Faculty of Law,
İzmir Bakırçay University -----7
Assist. Prof. Dr. Mehmet YÜCEL, Faculty Member, Faculty of Law,
İzmir Bakırçay University -----7

“Precedent-Oriented” Approach in Appalate Review and Solution Proposals for the Council of State

Dr. Yunus Emre YILMAZOĞLU, Senior Rapporteur Judge of
Plenary Sessions of the Tax Law Chamber of the Council of State ----65

Judicial Review of Cancellation of the Public Procurement Within the Scope of the Public Procurement Law No.4734

Eren CENAN, President of 2nd Administrative Court of Sakarya-----137

Phase of Execution of Administrative Fines and Judicial Review

Gözde DAĞLI, Rapporteur Judge of the Council of State -----187

Liability of the Administration and Full Judicial Lawsuits Due to a Stray Dog Attack

Ömür Kadri SARI, Member of Administrative Court of Ankara -----241

Deportation of Foreigners and its Legal Assessment

Candan İLHAN, Member of 10th Administrative Court of İstanbul ---277

Rulings to Reject the Requests of Appeal Due to Deadline in Administrative Justice and the Approach of the Constitutional Court

İsmail Hakkı KONUŞ, Administrative Judge Candidate -----307

**3194 SAYILI İMAR KANUNU'NUN EK 8'İNCİ MADDESİNDE
DÜZENLENEN DEĞER ARTIŞ PAYININ VERGİ BENZERİ
MALİ YÜKÜMLÜLÜK ÇERÇEVESİNDE
DEĞERLENDİRİLMESİ**

**EVALUATION OF THE VALUE INCREASE SHARE
REGULATED IN ADDITIONAL ARTICLE 8 OF THE ZONING
LAW NO. 3194 WITHIN THE FRAMEWORK OF TAX-LIKE
FINANCIAL OBLIGATION**

Öğr. Gör. Ahmet İSTEK*

Dr. Öğr. Üyesi Mehmet YÜCEL**

ÖZ

Vergi benzeri mali yükümlülükler, kamu hizmetlerinin gelişmesi ve genişlemesi neticesinde artan kamu harcamalarının finansmanı ihtiyacıyla günümüzde birçok ülke için vazgeçilmez bir kamu geliri olma özelliği kazanmıştır. Vergiler için aranan; zorunlu olarak ödenme, ödenmemeleri halinde hukuki yolla tahsil edilme, kamu giderlerinin finansmanında kullanılma, kamu kurumlarına para olarak ödenme, kanunla düzenlenme, kamu gücüne dayalı olarak tek taraflı irade ile alınma şeklindeki niteliklerin vergi benzeri mali yükümlülüklerin tamamında bulunduğunu söylemek mümkündür. Dolayısıyla vergi benzeri mali yükümlülüklerin birçok özelliği bakımından vergiye benzemesi doğal bir durumdur. Vergi benzeri mali yükümler vergi, resim ve harçlar gibi kanunla düzenlenmesi Anayasal bir zorunluluktur.

3194 sayılı İmar Kanunu'nun Ek 8'inci maddesiyle getirilen değer artış payı uygulamasıyla, taşınmaz maliklerinin tamamının talebi üzerine

Makalenin Geliş Tarihi : 31.10.2022

Makalenin Kabul Tarihi : 08.05.2023

* İzmir Bakırçay Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Görevlisi
ahmet.istek@bakircay.edu.tr ORCID ID: 0000-0002-2163-4008

** İzmir Bakırçay Üniversitesi Hukuk Fakültesi Öğretim Üyesi
mehmet.yucel@bakircay.edu.tr ORCID ID: 0000-0003-4331-1506

İlgili idarelerce yapılan imar planı değişikliği sonucunda, taşınmazda meydana gelecek değer artışının kamuya kazandırılması amaçlanmaktadır. Değer artış payı ise; uygulama imar planı olan yerlerde, taşınmazın mer'î plan koşullarındaki değer tespiti ile plan değişikliği sonrası değer tespiti arasındaki farkı ifade etmektedir. 3194 sayılı İmar Kanunu'nun Ek 8'inci maddesiyle getirilen değer artış payı, vergi benzeri mali yükümlülüklerin özellikleriyle büyük ölçüde örtüşmektedir.

Anahtar Kelimeler: Vergi Benzeri Mali Yükümlülükler, Kamu Giderleri, Kamu Hizmeti, Kanunilik İlkesi, İmar Kanunu

ABSTRACT

Tax-like financial obligations have become an indispensable public income for many countries today, with the need to finance public expenditures that have increased as a result of the development and expansion of public services. Searched for taxes; It is possible to say that all of the tax-like financial obligations have the characteristics of being paid by law, being paid legally in case of non-payment, being used in the financing of public expenditures, being paid to public institutions as money, being regulated by law, taken with a unilateral will based on public power. It is a constitutional requirement that tax-like financial obligations be regulated by law, such as taxes, duties and fees.

With the application of the value increase share introduced with the additional article 8 of the Zoning Law No. 3194, it is aimed to bring the value increase that will occur in the real estate to the public as a result of the zoning plan amendment made by the relevant administrations upon the request of all the owners of the real estate. The share of value increase is; In places with implementation zoning plans, it expresses the difference between the valuation of the real estate in the current plan conditions and the valuation after the plan change. The share of value increase brought by the additional article 8 of the Zoning Law No. 3194 largely coincides with the characteristics of tax-like financial liabilities.

Keywords: Tax-Like Financial Liabilities, Public Expenditures, Public Service, Legality Principle, Zoning Law

TEMYİZ İNCELEMESİNDE “İÇTİHAT EKSENLİ” YAKLAŞIM VE DANIŞTAY İÇİN ÇÖZÜM ÖNERİLERİ

“PRECEDENT-ORIENTED” APPROACH IN APPELLATE REVIEW AND SOLUTION PROPOSALS FOR THE COUNCIL OF STATE

Dr. Yunus Emre YILMAZOĞLU*

ÖZ

Yargı sistemlerinde ilk derece ve istinaf mahkemeleri, maddi vakıa incelemesi sonucunda ilgili hukuk kurallarını uygulayarak somut uyuşmazlıkları çözüme kavuşturmaktadır. Yüksek mahkemeler ise içtihatlarıyla yargı uygulamasına yön vermekte ve hukuk uygulamasında belirlilik ve öngörülebilirliği sağlamaktadır. Bu nedenle yüksek mahkemelerin örgütlenme ve çalışma prensiplerinin, ilk derece ve istinaf mahkemelerinden ayrı ve içtihatlarla hukuk uygulamasına yön verme amacını sağlayacak nitelikte olması gerekir. Anayasa’da bir yüksek mahkeme olarak düzenlenmiş Danıştay, Anayasa ve kanunlarla kendine verilmiş diğer görevlerin yanında, bölge idare mahkemelerince istinaf incelemesi sonunda verilen ve 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu’nda temyiz edilebileceği öngörülen kararları, bu konuda hukuki yararı bulunanların talebi üzerine temyiz incelemesine tabi tutmaktadır. Günümüzde Danıştayın bir içtihat mahkemesinde olması gerekenin çok üstünde bir iş yüküyle faaliyet göstermesi ve içtihat mahkemelerinin örgütlenme ve çalışma prensipleriyle örtüşür bir biçimde çalışmaması, içtihat mahkemesi olarak görev yapmasının önündeki en büyük engeli oluşturmaktadır. Bu sorunun çözümü, ülkede, idari uyuşmazlıklar açısından hukuki belirlilik ve öngörülebilirliğin sağlanması ve idari yargıya olan güvenin arttırılabilmesi açısından önem arz etmektedir.

Makalenin Geliş Tarihi : 29.06.2023

Makalenin Kabul Tarihi : 12.07.2023

* Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu Kıdemli Tetkik Hâkimi
yemrey82@gmail.com ORCID ID: 0000-0003-4485-7439

Danıştayın temyiz incelemesi yoluyla verdiği kararların içtihadi bir nitelik arz etmesi ve hukuk uygulaması açısından yön gösterici nitelikte olması Danıştayın içtihat mahkemesi olma hüviyetini ön plana çıkarabilecek bazı yaklaşım değişiklikleri ile yapısal tedbirlerin alınmasına bağlıdır. Bu çalışmada, Danıştayın tam anlamıyla içtihat mahkemesi olarak çalışmamasının hukuk sisteminde neden olduğu sorunlar ve içtihat mahkemesi hüviyetinin kazanılması için gerçekleşmesi gereken yaklaşım değişimi ile alınması gereken yapısal tedbirler (filtraj, temyiz izni sistemi, liste usulü ile karar verme gibi) incelenerek çözüm önerileri getirilmeye çalışılacaktır. Bu bağlamda yeri geldikçe bu çözüm önerileri karşılaştırmalı hukuktan örnekler ile desteklenecektir. Çalışmanın kapsamını aşmamak amacıyla yargısal görüş müessesesine başka bir incelemede yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Yargısal Denetimin Sınırlanması, Filtreleme, Temyiz İzni, İçtihat

ABSTRACT

In judicial systems, courts of first instance and appellate courts resolve concrete disputes by examining the material cases and applying relevant legal rules. High courts, on the other hand, are institutions that guide judicial practice through their precedents and ensure certainty and predictability in legal practice. Therefore, the principles of organization and operation of the high courts should be separate from the courts of first instance and appellate courts and should be of a nature that will ensure the purpose of guiding the practice of law through precedents. In addition to performing various tasks assigned to it by the Constitution and laws, the Council of State, established as a supreme court in the Constitution, reviews the decisions rendered by regional administrative courts following the appellate review (appeal on points of fact and law), and it subjects them to a review process of cassation (appeal on points of law), as envisaged in the Administrative Procedure Law No. 2577, upon the request of parties with a legal interest in the matter. Currently, the Council of State faces the greatest obstacle to functioning as a court of precedents due to an excessive workload, surpassing what is expected of a court of this nature, and working in a manner inconsistent with the organizational and operational principles of a court of precedents. This situation hinders the provision of legal certainty and predictability in terms of administrative disputes in the country and leads to a loss of

reputation for the administrative judiciary. The Council of State's role as a court of precedents, with its decisions through the cassation review (appeal on points of law) having a precedent-setting nature and providing guidance in legal practice, depends on the implementation of certain approaches and structural measures that highlight its status as a precedent-setting court. In this study, the problems caused by the Council of State not functioning as a court of precedents in legal practice will be examined and solution proposals will be presented by exploring the necessary approach change and structural measures (filtering mechanisms, leave to appeal system, decision-making through a list system, etc.) to acquire the status of a precedent court. In this context, where applicable, these solution proposals will be supported with examples from comparative law. In order not to exceed the scope of the study, the institution of judicial opinion will be included in another review.

Keywords: Limitations on Judicial Control, Filtering, Leave to Appeal, Case-Law

KAMU İHALE KANUNUNA GÖRE İHALENİN İPTALİNİN YARGISAL DENETİMİ

JUDICIAL REVIEW OF CANCELLATION OF THE PUBLIC PROCUREMENT WITHIN THE SCOPE OF THE PUBLIC PROCUREMENT LAW NO.4734

Eren CENAN*

ÖZ

Danıştay Dergisi'nin 155. sayısında yayımlanan “Kamu İhale Kanununa Göre İhalenin İptali” isimli makalemizde, Kamu İhale Kanununa göre ihalenin iptalinin tabi olduğu hukuksal rejim ele alınmıştır. Bu çalışmada ise ihalenin iptali konusunda idareye verilen takdir yetkisinin kullanımı ve bunun yargısal denetimi incelenecektir. Bu yapılırken özellikle ihale işlemleri konusunda ivedi yargılama usûlünde bir istinaf mahkemesi gibi görev yapan ve son sözü söyleyen Danıştayın konuya yaklaşımı, adı geçen yüksek mahkemenin içtihatlarıyla açıklanacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kamu İhalesinin İptali, Takdir Yetkisi, Yargısal Denetim

ABSTRACT

In our article titled “Cancellation of Public Procurement Within the Scope of the Public Procurement Law No.4734” published in the 155th issue of the Journal of the Council of State, the legal regime governing the cancellation of the procurement within the scope of the Public Procurement Law was discussed. In this study, the use of the discretion given to the administration in the cancellation of the public

Makalenin Kabul Tarihi : 06.11.2022

Makalenin Kabul Tarihi : 26.12.2022

* Sakarya 2. İdare Mahkemesi Başkanı, Dicle Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Anabilim Dalı Doktora Öğrencisi
erencenan06@gmail.com ORCID ID: 0000 0002 9167 4144

procurement and its judicial review will be examined. While doing this, the approach of the Council of State, which acts as a court of appeal in accelerated trial procedure, will be explained with the case-law of the aforementioned high court.

Keywords: Cancellation of Public Procurements, Discretionary Power, Judicial Review

İDARİ PARA CEZALARININ İCRASI AŞAMASI VE YARGISAL DENETİM

PHASE OF EXECUTION OF ADMINISTRATIVE FINES AND JUDICIAL REVIEW

Gözde DAĞLI*

ÖZ

Söz konusu makalede, idari para cezalarının hukuki niteliği, kamu alacağı boyutu ve kesinleşme şartı hususları ele alınmış olup, icra aşamasında lehe yasal düzenlemelerin nasıl uygulanacağı ve uygulamada ortaya çıkan sorunlar konularına değinilmiştir. Ayrıca, idari para cezalarının icrası aşamasında görevli yargı yeri sorunsalı ve kanuni dayanakları üzerinde durulmuş, Kabahatler Kanunu düzenlemelerinin ortaya çıkardığı sorunlar açıklanmıştır. Öte yandan, hukuk devleti ve adil yargılanma ilkeleri bağlamında idari para cezalarından kaynaklanan uyumsuzluklarda hangi yargı organının görevli olması gerektiği, makul sürede yargılamaya ve uygulamada ortaya çıkacak sorunların giderilmesine yönelik önerilerde bulunulmuştur. Konuya ilişkin yargı yerlerinin bakış açısı ve yaklaşımı da içtihatlar üzerinden açıklanmıştır.

Ayrıca, idari para cezalarına karşı açılan davalarda, adli ve idari yargı mercileri tarafından, yargılamada dikkat edilen hususlarla yargılama usulleri arasındaki farklılıklar ve konuya yaklaşımları üzerinde durulmuş olup, özellikle de Anayasa'nın 125. maddesi kapsamında düzenleme altına alınan idari eylem ve işlem niteliğinde yargı kararı verilemeyeceğine yönelik yasağın farklı yargı kollarında nasıl uygulandığına dikkat çekilmiştir.

Makalenin Geliş Tarihi : 12.06.2023

Makalenin Kabul Tarihi : 17.07.2023

* Danıştay Tetkik Hâkimi

gdagli9111@gmail.com ORCID ID: 0000-0002-6701-2351

Anahtar Kelimeler: İdari Yaptırımlar, İdari Para Cezaları, Kamu Alacağı, Görevli Yargı Kolu, Kabahatler Kanunu.

ABSTRACT

In the aforementioned article, the legal nature of the administrative fines, the size of the public receivables and the condition of finalization have been discussed, and how the legal regulations will be implemented in the enforcement phase and the problems that arise in practice have been mentioned. In addition, the problem of jurisdiction and its legal bases during the execution of administrative fines are emphasized, and the problems arising from the regulations of the Misdemeanor Law are explained. On the other hand, in the context of the rule of law and the principle of fair trial, suggestions were made about which judicial body should be responsible for disputes arising from administrative fines, the trial within a reasonable time and the elimination of problems that may arise in practice.

In addition, in the cases brought against administrative fines, the differences between the points taken into consideration by the judicial and administrative judicial authorities in the trial, the differences between the trial procedures and their approaches to the issue have been emphasized, especially in the context of the 125th article of the Constitution, which has been brought about that judicial decision cannot be given as an administrative action and action taken under the regulation. attention was drawn to how the ban was implemented in different jurisdictions.

Keywords : Administrative Sanctions, Administrative Fines, Public Debt, Place of Jurisdiction, Law of Misdemeanors.

SOKAK KÖPEĞİ SALDIRISI NEDENİYLE İDARENİN SORUMLULUĞU VE TAM YARGI DAVALARI

LIABILITY OF THE ADMINISTRATION AND FULL JUDICIAL LAWSUITS DUE TO A STRAY DOG ATTACK

Ömür Kadri SARI*

ÖZ

Kentleşmenin artması ile hayvanların doğal yaşam alanı azalmakta ve sokaklara bırakılan hayvanların sayısının da artması nedeniyle (sokak) sahipsiz hayvan problemi ile karşı karşıya kalınmaktadır. Son zamanlarda sahipsiz hayvan problemlerinin önde gelen türü sokak köpeklerinden kaynaklanan sorunlardır. Sokak köpeklerinin çevreye ve insanlara verdikleri/verebilecekleri zararlara dair binlerce vaka yazılı ve görsel medya yoluyla yayımlanmaktadır. Toplumsal yaşamın güvenli ve sağlıklı akışını bozacak seviyeye gelen sokak köpeği saldırılarının önlenmesi idarenin başlıca görevleri arasında yer almaktadır. Başta, 5199 sayılı Hayvanları Koruma Kanunu olmak üzere diğer kanuni düzenlemeler ve düzenleyici idari işlemlerde idarelere sahipsiz hayvanlar ve dolayısıyla sokak köpekleri konusunda çeşitli görevler verilmektedir. Sokak köpeklerinin bakımı, rehabilitesi, aşılması, kısırlaştırılması, bakımevine alınması gibi konularda yetki ve görevler mevzuatta zikredilmektedir. Bu görevler, idare tarafından, kamu hizmeti ve kolluk faaliyetleriyle yerine getirilmektedir.

Sokak köpekleri konusunda görevleri bulunan idarenin, bu konuda sorumluluğu da olduğu idare hukuku ilkeleri uyarınca açıktır. Dolayısıyla sokak köpeklerinden zarar gören kişiler, idari yargıda tam yargı davası ile tazmin taleplerini ileri sürmektedir. Çalışmamızda hangi idarenin hangi yönden sorumlu olduğu ve bu durumun tam yargı

Makalenin Geliş Tarihi : 14.06.2023

Makalenin Kabul Tarihi : 10.07.2023

* Ankara İdare Mahkemesi Üyesi

omursari639@gmail.com ORCID ID: 0000-0002-1176-2399

davalarına nasıl yansıdığı konusunda tespitlere yer verilmektedir. İdari yargının kendine has özelliklerinin sokak köpeklerinden kaynaklanan tam yargı davalarında ne şekilde görünüm kazandığı tartışılmaktadır. Danıştayın son kararları çerçevesinde zararın tespiti, sorumlu idarelerin belirlenmesi, maddi ve manevi tazmin talebinde ıslahın ne şekilde uygulandığı, ödenmesine karar verilen parasal miktar için yasal faizin nasıl işletildiği hususlarına yer verilmektedir.

Anahtar Kelimeler: İdarenin Sorumluluğu, Sokak Köpekleri, Tam Yargı Davaları, Mahalli İdareler.

ABSTRACT

With the increase in urbanization, the natural habitat of animals is decreasing, and humanity has faced the problem of stray animals due to the increase in the number of animals in the streets. Recently, the most prominent of the stray animal problems are the problems caused by stray dogs. Thousands of cases about the harm that stray dogs cause/may cause to the environment and people are learned through written and visual media. The prevention of stray dog attacks, which have reached the level of disrupting the safe and healthy flow of social life, is among the main duties of the administration. In various legal regulations and regulatory administrative procedures, especially the Law on the Protection of Animals No. 5199, various duties are assigned to derelict animals and thus street dogs. The authorities and duties in matters such as the care, rehabilitation, vaccination, neutering, and adoption of stray dogs are detailed in the legislation. These duties are fulfilled by public service and law enforcement activities.

It is clear in accordance with the principles of administrative law that the administration, which has duties in the field of stray dogs, also has a responsibility in this regard. Therefore, people who are harmed by stray dogs assert their claims for compensation through a full remedy action in the administrative jurisdiction. In our study, determinations are made about which administration is responsible for which direction and how this situation is reflected in full jurisdiction cases. It is discussed how the peculiar features of the administrative justice appear in the full jurisdiction cases arising from stray dogs. Within the framework of the final decisions of the Council of State, the determination of the damage, the determination of the responsible administrations, how the correction

is applied in the request for material and non-pecuniary damages, and how the legal interest is operated for the monetary amount decided to be paid, matters are included in the study.

Keywords: Responsibility of the Administration, Stray Dogs, Full Jurisdiction Cases, Local Administrations.

YABANCILARIN SINIR DIŞI İŞLEMİ VE HUKUKİ DEĞERLENDİRMESİ

DEPORTATION OF FOREIGNERS AND ITS LEGAL ASSESSMENT

Candan İLHAN*

ÖZ

Bir devletin ülkesi üzerindeki egemenlik hakkından kaynaklı olarak yabancıların ülkeye girmesi, ülkede bulunması ve ülkeden çıkışı konusunda düzenleme yapma ve karar verme yetkisi bulunmaktadır. Bu doğrultuda, yabancıların ülkede bulunmasının hukukiliği konusunda değerlendirme yapma ve hukuka aykırı bir durum tespit edildiğinde sınır dışı etme yetkisi de o ülkeye egemen devlete aittir. Bununla birlikte, henüz herhangi uluslararası bağlayıcı bir düzenlemede kendine yer bulamasa da, özellikle son yüzyılda farklı temel hak ve hürriyetler çerçevesinde sığınma hakkı da kabul edilmeye başlanmıştır. Dolayısıyla, gerek uluslararası, gerekse ulusal düzenlemelerle, devletin yabancıları kamu gücü kullanarak ülkesinden çıkarması da bazı sınırlara bağlanmıştır.

Yabancıların sınır dışı edilmeleri ile ilgili Türk hukukunda en direkt düzenleme, sınır dışı işleminin dayanmasının zorunlu olduğu genel sebepleri düzenleyen Yabancılar ve Uluslararası Koruma Kanunu'nun m. 54 hükmüdür. Aynı Kanunun m. 55 hükmünde ise, geri gönderme yasağı da dahil olmak üzere sınır dışı etme kararının alınamayacağı durumlar düzenlenmiştir. Sınır dışı işleminin anayasal boyutunda ise, herkese tanınan temel hak ve hürriyetlerin yabancılar bakımından sınırlandırılmasının Anayasa'nın m. 16 hükmüne uygun olup olmadığına ilişkin değerlendirme yapılması gerekmektedir.

Makalenin Geliş Tarihi : 16.03.2023

Makalenin Kabul Tarihi : 17.07.2023

* İstanbul 10. İdare Mahkemesi Üyesi

candankilhan@gmail.com ORCID ID: 0009-0009-9886-3341

AİHM içtihadında konuyla ilgili değerlendirme, AİHS’te düzenlenen yaşam hakkı, işkence yasağı, özel hayata ve aile hayatına saygı hakkı ve etkili başvuru hakkı kapsamında yapılmakta, hakkında özel bir düzenleme olmayan geri gönderme yasağı da bu hakların koruması altında değerlendirilmektedir. Anayasa Mahkemesi de AİHM içtihadına uygun olarak özellikle sınır dışı işleminde geri göndermeme ilkesini yaşam hakkı ve kötü muamele yasağı yönünden değerlendirmiş, Anılan Kanun’un ilgili maddelerinde de düzenlenen ilkenin, temel haklar yönünden uygulama şeklini de göstermiştir.

Anahtar Kelimeler: Sınır Dışı İşlemi, Yabancılar Hukuku, Geri Gönderme Yasağı.

ABSTRACT

A state has the right to regulate and decide on the subjects of entry, stay and exit of the foreigners that arising from the sovereign right on the realm. Accordingly, as well as the authority to assess the legality of the stay of the foreigners, the authority to deport in the presence of an illegality belongs to the sovereign state on the realm. However, it has not yet been present in an international binding regulation, especially in the recent times, the right to asylum has begun to be accepted in the frame of different rights. Therefore, the ejection of the foreigners by public force is bound to certain limits with either national or international regulations.

The most direct regulation in Turkish legislation on the subject of deportation of the foreigners is the article 54 of the Law on Foreigners and International Protection which regulates the general legal reasons that deportation process have to be based on. In the article 55 of the same legislation, the situations that deportation cannot be ordered including non-refoulement is regulated. Besides, in the constitutional dimension of the deportation, there has to be an assessment whether the process that limits the basic rights and freedoms for foreigners suits the article 16 of the Turkish constitution or not.

In the European Court of Human Rights case law, the subject is evaluated in the frame of the right to live, prohibition of future, right to respect for private and family life and the right to an effective remedy which are regulated in the European Convention on Human Rights and non-refoulement that is not regulated distinctively is interpreted under

the protection of these rights. Turkish Constitutional Court also evaluated the non-refoulement principle in the deportation in the direction of the right to live and prohibition of mistreatment in accordance with the ECHR case law and showed the principle's manner of application in the direction of basic rights.

Keywords: Deportation, Foreigners Law, Non-Refoulement.

İDARİ YARGIDA SÜRE AŞIMI NEDENİYLE İSTİNAF BAŞVURUSUNUN REDDİ KARARLARI VE ANAYASA MAHKEMESİNİN YAKLAŞIMI

RULINGS TO REJECT THE REQUESTS OF APPEAL DUE TO DEADLINE IN ADMINISTRATIVE JUSTICE AND THE APPROACH OF THE CONSTITUTIONAL COURT

İsmail Hakkı KONUŞ*

ÖZ

Esas bakımdan temyiz kanun yoluna kapalı uyuşmazlıklarda, ilk kez bölge idare mahkemeleri tarafından verilen istinaf süre ret kararlarına karşı kanun yoluna başvurulup başvurulamayacağı bir tartışma konusu idi. Anayasa Mahkemesinin yakın tarihli bir kararı ile anılan kararların temyiz kanun yolu kapalı olarak verilmesi; adil yargılanma hakkı, hak arama özgürlüğü kapsamında mahkemeye erişim hakkı ve etkili başvuru hakkının ihlaline yol açtığına karar verilmiş olup ilgili normlar Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edilmiştir. Böylelikle artık istinaf mercilerinin söz konusu süre ret kararlarına karşı kanun yoluna başvurulabilmesinin yolu açılmıştır. Bu duruma benzer bir şekilde; esas bakımından istinaf kanun yolu kapalı uyuşmazlıklar hakkında ilk derece mahkemeleri tarafından kesin olarak verilen süre ret kararlarına karşı da kanun yolunun açık olması gerektiği savunulabilir. Nitekim anılan ilk derece mahkeme kararları, ilgililerin temel hak ve özgürlüklerini ihlal edici niteliktedir. Bununla birlikte ilk derece mahkemelerinin söz konusu süre ret kararlarına karşı kanun yoluna gidilebileceğine ilişkin İdari Yargılama Usulü Kanunu'nda herhangi bir hüküm bulunmamaktadır. Anayasa Mahkemesinin ilgili iptal kararı da

Makalenin Geliş Tarihi : 14.06.2023

Makalenin Kabul Tarihi : 07.07.2023

* İdari Yargı Hâkim Adayı

konusismailhakki@gmail.com ORCID ID: 0009-0002-6093-1045

göz önünde bulundurulduğunda, anılan yasada gerekli düzenlemelerin yapılması hukuk devleti ilkesinin bir gereğidir.

Anahtar Kelimeler: Kanun Yolu, İstinaf, Süre Aşımı, Anayasa Mahkemesi, Temel Hak ve Özgürlükler

ABSTRACT

Regional administrative courts had rejected appeals due to problem of deadlines. It was a matter of debate whether there was a legal remedy against this ruling. Recently the constitutional court ruled, referring to these rulings denying the possibility to appeal due to problem of deadline, that such rulings violate the right to a fair trial, the right to access to court and the right to effective legal protection. In this context it could be defended, that definitive court rulings by trial courts, solely regarding the procedural requirements, also violate these rights by also denying the possibility to appeal regarding the substantive matters. As a matter of fact, the aforesaid trial courts rulings violate fundamental rights and freedoms of those concerned. However, there is no statute in Administrative Jurisdiction Procedures Law regarding appeals in these above-mentioned cases. Because of aforesaid ruling of the Constitutional Court, it is a necessity in accordance with the rule of law to make laws closing this regulatory gap.

Keywords: Legal Remedy, Appeal, Timeout, Constitutional Court, Fundamental Rights and Freedoms

T.C. DANIŞTAY DERĐİSİ YAYIN İLKELERİ

1. Danıştay Dergisi, ‘‘Hakemli Dergi’’ statüsünde yılda iki sayı olmak üzere, Ocak ve Temmuz aylarında yayımlanan kurumsal bir dergidir.

2. Derginin yayın konusu; Danıştayın görev alanına giren konular (İdare Hukuku, İdari Yargılama Usulü Hukuku, Vergi Hukuku, Anayasa Hukuku, Kamu Hukuku) başta olmak üzere, Medeni Hukuk, Uluslararası Hukuk, İdari Yargılama Usulü Kanununda atıfta bulunulan hallere ilişkin olmak üzere Hukuk Muhakemeleri Kanunu gibi idari yargıyla ilgili alanlara ilişkindir.

3. Derginin yazım dili Türkçe’dir. Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulunun uygun gördüğü durumlarda İngilizce yazılar da yayımlanır.

4. Dergiye gönderilecek yazılar, T.C. Danıştay Dergisi Yazım Kuralları’na ve Türk Dil Kurumu Yazım Kılavuzu’na uygun olmalıdır.

5. Dergide yayımlanması istenen yazılar Word formatında, **yayin@danistay.gov.tr** adresine e-posta yoluyla ya da CD’ye kaydedilmiş olarak aşağıdaki adrese posta yoluyla gönderilir: T.C. Danıştay Dergisi T.C. Danıştay Başkanlığı Üniversiteler Mah. Dumlupınar Bulvarı No:149 Eskişehir Yolu 10. Km. Çankaya/ANKARA

6. Dergiye gönderilecek yazılar, daha önce hiçbir yerde yayımlanmamış ya da yayımlanmak üzere gönderilmemiş olmalıdır.

7. ‘‘Kör hakemlik’’ sistemi uyarınca, yazarların adı, yazı metninden çıkarılarak iki ayrı hakeme gönderilir. Yazara, yazının hangi hakemlere gönderildiği konusunda bilgi verilmez. Hakem incelemesinden gelen yazılar, hakem inceleme raporlarıyla birlikte Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu’na sunulur. Yazının yayımlanması, hakemler ve nihai olarak Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu tarafından uygun bulunmadığı takdirde, bu durum yazara bildirilir. Hakem raporları esaslı düzeltme içeriyorsa; rapor, hakem adı belirtilmeksizin yazara gönderilir. Makale, ancak bu düzeltmelerin yazar tarafından kabul edilerek metne işlenmesi, hakemlerin ve nihai olarak Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu tarafından uygun görülmesi koşuluyla yayımlanır.

8. Hakem değerlendirmesi sonucunda hakemlerden birinin olumlu, diğerinin olumsuz görüş bildirmesi durumunda, yazı üçüncü bir

hakeme gönderilir. Yazının yayımlanabilmesi için en az iki hakemin olumlu görüş bildirmesi gerekir. Hakemlerin raporlarının olumsuz olması durumunda tekrar bir hakem incelemesi yapılmaz.

9. Yayımlanmasına karar verilen yazılara hangi sayıda yer verileceğine Danıştay Tasnif ve Yayın Kurulu karar verir. Gönderilen yazılardan yayımlanmasına karar verilen yazılar, yazarına iade edilmez.

10. Yayımlanmak üzere gönderilen çeviriler için 05/12/1951 tarih ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na göre eser sahibinden izin alınmış olması ve bu iznin belgelendirilmesi şarttır. Çeviriler, orijinal metni ile birlikte ve yayımlandığı kaynağın da belirtilmesi suretiyle gönderilir. Çevirilerde de hakemlik sistemi uygulanır. Çeviri eser üzerinde hakemlik yapacak kişilerde dil yeterliliğine ve akademik unvana dikkat edilir.

11. Yayımlanmasına karar verilen yazıların tüm yayın hakları Danıştay Başkanlığı'na aittir.

12. Dergide yazıların yayımlanmış olması, yazara ait görüşlerin Danıştay tarafından paylaşıldığı ve desteklendiği anlamına gelmez. Dergide yayımlanan yazıların ve çeviri eserlerin telif haklarıyla ilgili tüm konularda, 05/12/1951 tarih ve 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'nun ilgili hükümleri uygulanır.

13. Dergide yayımlanan yazılardan ve çeviri metinlerden ancak kaynak gösterilerek alıntı yapılabilir.

14. Yazıları yayımlanan yazarlara ve yazıların gönderildiği hakemlere, 23 Ocak 2007 tarih ve 26412 sayılı Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren "Kamu Kurum ve Kuruluşlarınca Ödenecek Telif ve İşlenme Ücretleri Hakkında Yönetmelik" esaslarına göre telif ve hakem ücreti ödenir.

15. Yazarlara üçer adet, hakemlere ise birer adet dergi ücretsiz olarak gönderilir.

T.C. DANIŞTAY DERGİSİ YAZIM KURALLARI

1. Danıştay Dergisine gönderilecek yazılar Word formatında, A4 boyutunda, üst, alt ve her iki kenardan 2,5 cm boşluk bırakılacak ve her iki yana yaslı olacak şekilde 1,5 satır aralığıyla, Times New Roman yazı karakteri ile 12 punto olarak yazılmalı, 2.000 kelimedenden az olmamalı, dipnotlar ve kaynakça hariç 10.000 kelimeyi geçmemelidir.

2. Yazı için hazırlanacak kapak sayfasında yazının başlığı, yazar veya yazarların adı, soyadı, unvanı, görev yaptığı kurumun adı, kısa özgeçmişi, iletişim adresi ile telefonu ve e-mail adresi yer almalıdır.

3. Gönderilen yazılarda, ilk sayfasına Türkçe ve İngilizce dillerinde yazılmış başlık, öz (abstract) ve anahtar kelimeler (keywords) eklenmelidir. Öz, yazının amaç ve kapsamını en iyi şekilde ifade edecek ve 200 kelimeyi geçmeyecek şekilde 10 punto ile yazılmalıdır. Anahtar kelimeler, en çok 5 adet olmalı ve 10 punto ile yazılmalıdır.

4. Yazının başlığı büyük harflerle 14 punto ve koyu olarak yazılmalıdır. Yazının giriş ve sonuç bölümleri dâhil tüm ana başlıkları büyük harflerle koyu ve 12 punto ile alt başlıklar ise küçük harflerle koyu ve 12 punto olarak yazılmalıdır.

5. Metin içinde kullanılacak tablo ve şekillere sıra numarası ve başlık verilmelidir.

6. Atıflar, sadece dipnot şeklinde yapılmalıdır. Dipnotlar sayfa altında gösterilir ve metin içindeki dipnot numaraları noktalama işaretinden önce kullanılmalıdır.

7. Dipnot metinleri 10 punto, tek satır aralıklı, normal yazı stilinde olmalıdır. Dipnotta kaynak verilirken yazarın soyadının harfleri büyük ve adının sadece baş harfi büyük olmalıdır. Atıf yapılan kaynak kitap ise, sırasıyla; yazar veya yazarların soyadı, adı, kitabın adı, çeviren varsa (çev. adı ve soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi ve atıf yapılan sayfa numarası verilir. Eser makale ise, makale adı çift tırnak içine alınır. İnternette yapılan alıntılarda, sırasıyla; yazarın soyadı, adı, yazarı yok ise internet sitesinin ait olduğu kurum (yayın yılı), “eserin adı”, internet adresi, (erişim tarihi) yer almalıdır.

İlk yazarı aynı olan eserlerde sıralamayı belirlemek için sırasıyla ikinci ve daha sonra gelen yazarların soyadları kullanılmalıdır. Tüm yazarları aynı olan eserler yılına göre eskiden yeniye doğru sıralanmalıdır. Tüm yazarları ve yılları aynı olan eserler ise yılın sonuna eklenen küçük harfler kullanılarak "2017a" ve "2017b" şeklinde birbirlerinden ayrılmalıdır. İlk yazarı ve yılı aynı olan üç ve daha fazla yazarlı eserler de aynı şekilde ayrılmalıdır. Kaynakçada tüm yazarların soyadları ve diğer adlarının ilk harfleri yer almalıdır.

Kitap: Yazar veya yazarların soyadı, adı, kitabın adı, çeviren varsa (çev. adı soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi, sayfa numarası.

GÖZÜBÜYÜK, Prof. Dr. A. Şeref, Yönetmelik Yargısı, Turhan Kitabevi, Ankara, 2016, s.12.

WEBER, Max, Hukuk Sosyolojisi, (çev. Latif Boyacı), Yarın Yayıncılık, İstanbul, 2014.

BÜYÜKÖZTÜRK Şener, ÇAKMAK Kılıç Ebru, AKGÜN Özcan Erkan, KARADENİZ Şirin, DEMİREL Funda, Bilimsel Araştırma Yöntemleri, Pegem Akademi Yayınları, Ankara, 2009, s.6.

Kitaptaki Makale: Yazar veya yazarların soyadı, adı, “makalenin adı”, eserin adı, derleyen varsa (der. adı soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi, sayfa numarası.

GÜLAN, Prof. Dr. Aydın, “Güncellenmesi Gereken Bir Misyon: Danıştayın İstisnâî Görevleri”, 150. Yıl Danıştay ve İdari Yargı Sempozyum Günü, Danıştay Yayınları, Ankara, 2018, s. 61.

Dergi Makaleleri: Yazar veya yazarların soyadı, adı, “makalenin adı”, derginin adı, cilt numarası, sayısı, yayın tarihi, sayfa numarası.

ÜNLÜÇAY, Mehmet, “İdarenin Yargısal Denetimi ve Hukukun Üstünlüğü”, Danıştay Dergisi, Yıl 34, Sayı 107, 2004, s.1.

İnternet: Yazarın soyadı, adı, yazar yok ise internet sitenin ait olduğu kurum adı (yayın yılı), “eserin adı”, internet adresi, (erişim tarihi).

Kamu Denetçiliği Kurumu (2014), “Soma Maden Kazasından Hareketle Kömür Madenciliğinde İş Sağlığı ve Güvenliği Özel Raporu”, <https://www.ombudsman.gov.tr/contents/files/soma%20rapor%2030122014.pdf> (Erişim Tarihi: 13.02.2019).

8. Kaynakçada, sadece metinde atıf yapılan eserlere yer verilmelidir. Kaynaklar yazarların soyadına göre alfabetik olarak sıralanmalı ve aşağıdaki şekilde yazılmalıdır:

Kitap: Yazar veya yazarların soyadı, adı, eserin adı, çeviren varsa (çev. adı soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi.

GÖZÜBÜYÜK, Prof. Dr. A. Şeref, Yönetmelik Yargı, Turhan Kitabevi, Ankara, 2016.

WEBER, Max, Hukuk Sosyolojisi, (çev. Latif Boyacı), Yarıncılık, İstanbul, 2014.

BÜYÜKÖZTÜRK Şener, ÇAKMAK Kılıç Ebru, AKGÜN Özcan Erkan, KARADENİZ Şirin, DEMİREL Funda, Bilimsel Araştırma Yöntemleri, Pegem Akademi Yayınları, Ankara, 2009.

Kitaptaki Makale: Yazar veya yazarların soyadı, adı, “makalenin adı” eserin adı, derleyen varsa (der. adı soyadı), yayınlayan, yayın yeri, yayın tarihi.

GÜLAN, Prof. Dr. Aydın, “Güncellenmesi Gereken Bir Misyon: Danıştayın İstisari Görevleri”, 150. Yıl Danıştay ve İdari Yargı Sempozyum Günü, Danıştay Yayınları, Ankara, 2018.

Dergi Makaleleri: Yazar veya yazarların soyadı, adı, “makalenin adı”, derginin adı, cilt numarası, sayısı, yayın tarihi.

ÜNLÜÇAY, Mehmet, “İdarenin Yargısal Denetimi ve Hukukun Üstünlüğü”, Danıştay Dergisi, Yıl 34, Sayı 107, 2004.

İnternet: Yazarın soyadı, adı, yazar yok ise internet sitesinin ait olduğu kurum adı (yayın yılı), “eserin adı”, internet adresi, (erişim tarihi).

Kamu Denetçiliği Kurumu (2014), “Soma Maden Kazasından Hareketle Kömür Madenciliğinde İş Sağlığı ve Güvenliği Özel Raporu”, <http://www.ombudsman.gov.tr/contents/files/soma%20rapor%2030122014.pdf> (Erişim Tarihi: 13.02.2019).

DANIŞTAY DERGİSİ ETİK İLKELER VE YAYIN POLİTİKASI

Danıştay Dergisi, bilimsel yayın etiği kapsamında Yayın Etiği Komitesi (COPE: Committee on Publication Ethics) ve Açık Erişim Dergiler Dizini (DOAJ) gibi kuruluşlar tarafından belirlenmiş etik standartlar ve ilkeler çerçevesinde hareket etmektedir.

Danıştay Dergisi, açık erişim ve ücretsiz akademik ve bilimsel yayıncılık ilkesini benimsemektedir. Yazarlardan makale başvuru, değerlendirme ve yayın süreçlerinde herhangi bir ücret alınmaz. Dergi içeriğine, www.danistay.gov.tr / <https://dergi.danistay.gov.tr> üzerinden herhangi bir kısıtlama olmaksızın erişim sağlanmaktadır. Ancak Yayın politikası gereği elektronik ortamda bulunan bütün sayılar Başkanlığımız intranet (iç web) sayfasında yayımlanmakta, internet (dış web) sayfasında ise dergi satışlarının olumsuz etkilenmemesi açısından son iki sayı eksik olarak yayımlanmaktadır.

Makale göndermeden önce, uluslararası standartlar esas alınarak belirlenmiş yayın politikası ve etik ilkeler ile derginin yazım kurallarının dikkatli bir şekilde okunması gerekmektedir. Yazarlar dergiye makale gönderdikleri zaman bu ilke ve kuralları kabul ettiklerini beyan ederler.

Makalenin Tasnif ve Yayın Kurulunca değerlendirme sürecine alınması bir yayın taahhüdü anlamına gelmez. Değerlendirme süreci olumlu sonuçlansa bile makalenin yayımlanıp yayımlanmayacağı veya hangi sayıda yayımlanacağı Tasnif ve Yayın Kurulunun kararı ile belirlenir.

Tasnif ve Yayın Kurulu tarafından istisnai olarak, bazı makalelerin hakemsiz olarak Dergi’de yayımlanmasına re’sen karar verilebilir.

Tasnif ve Yayın Kurulu, makaleleri akademik ve bilimsel içeriğine göre objektif olarak değerlendirir.

Tasnif ve Yayın Kurulunun, makalelere ilişkin intihal ve suistimal iddialarını inceleyerek etik standartlar ve ilkeler çerçevesinde işlem yapma hakkı saklıdır.

Dergiye gönderilen bir makalenin yayımlanmamış veya aynı zamanda başka bir dergiye gönderilmemiş olması zorunludur.

Tasnif ve Yayın Kurulu, dergiye gönderilen tüm materyalin ve hakemlerle yapılan tüm yazışmaların gizliliğini korumayı teminat altına alır.

1. Yazarlar

Yazarlar özgün ve bilimsel çalışmalarını, yayımlanmak üzere dergiye başvurabilir.

Yazarın makalesini değerlendirme süreci başlamadan geri çekme hakkı saklıdır. Değerlendirme süreci başlamış olan makalenin yazar tarafından geri çekilmek istenmesi durumunda, Tasnif ve Yayın Kurulunun onayı gerekir.

Gönderilen makale ile ilgili çıkar çatışması oluşturacak durumlar ve ilişkiler varsa, yazar tarafından açıklanmalıdır.

Yazarlar makalede kullandıkları tüm alıntılara referans vermelidir.

Yazarlar kaynakların orijinalliğinden ve teyidinden sorumludur. Yazarlar makalenin başka bir kişi ya da kurumun fikri mülkiyet haklarını ihlal etmediğini, intihal, sahtecilik, çarpıtma, tekrar yayım, dilimleme, haksız yazarlık ve diğer etik ihlali türlerini içermediğini ve tüm sorumluluğun kendilerinde olduğunu taahhüt eder.

Makalelerde ileri sürülen fikirler yazarlara ait olup Danıştay Dergisini bağlayıcı etkisi yoktur. Makalede adı geçen tüm yazarlar, gönderilen ve yayımlanan makaleler üzerinde eşit sorumluluğa sahiptir. Yazışmadan sorumlu yazar, tüm ortak yazarların yayına ve ortak yazar olarak adlandırılmaya rızası olmasından sorumludur. Çalışmaya önemli bilimsel ve yazınsal katkı sağlayan tüm kişiler ortak yazar olarak adlandırılmalıdır.

Yazarlar kullanılan verilerin kullanım haklarına, araştırma/analizlerle ilgili gerekli izinlere sahip olduklarını gösteren belgelere sahip olmalıdır. Makalenin yayımlanması ile birlikte ilgili belgeler, yayin@danistay.gov.tr adresine iletilmeli ve en az beş yıl süre ile saklanmalıdır.

2. Hakemler

Danıştay Dergisi, makalelerin değerlendirme sürecinde çift taraflı kör hakemlik ilkesini benimsemiştir. Hakemler yazar adını

göremeyeceği gibi yazarlar da hakem adını göremez. Hakemler ve yazarlar birbiri ile doğrudan iletişime geçemez.

Hakemler sadece uzmanlık alanı ile ilgili çalışmalarını değerlendirirler. Hakemler kendilerine ulaşan makaleleri gizli tutmalı ve hakemlik sürecinden elde ettikleri bilgileri kişisel menfaatleri için kullanmamalı ve başkalarıyla paylaşmamalıdır. Tarafsız ve gizlilik içerisinde, akademik dil kullanarak değerlendirme yapılmalıdır. Hakemler değerlendirmeyi nesnel bir şekilde sadece çalışmanın içeriği ile ilgili olarak yapmalıdır. Hakemler değerlendirme sürecinde çıkar çatışması ve rekabet ile karşı karşıya olduğunu düşünürse, çalışmayı incelemeyi reddederek, dergi editörünü bilgilendirmelidir. Hakemler makaleyi belirlenen zamanda ve etik sorumlulukla değerlendirmelidir.

3. Telif ve Yayın Hakları

Dergide yayımlanması kabul edilen ve yayımlanan yazıların yazılı ve elektronik ortamda tüm yayın hakları Danıştay Dergisi'ne aittir. Danıştay Dergisi'ne **yayin@danistay.gov.tr** e-posta adresi üzerinden makale gönderilmesi aşamasında yazışmadan sorumlu yazar, makalenin her türlü yayım, basım, sunum, dağıtım ve elektronik ortamda sunulmasından doğan telif ve yayın hakkını, hiçbir kısıtlama olmadan Danıştay Dergisi'ne devretmekte ve elektronik lisans anlaşmasını tüm yazarlar adına kabul etmektedir.

4. Değerlendirme ve Yayın Süreci

Makale Gönderimi

Makalelerin Türkçe veya İngilizce olarak gönderimi ve takibi **yayin@danistay.gov.tr** e-posta adresi üzerinden elektronik olarak yapılmaktadır.

Ön Değerlendirme

Makaleler, hakem incelemesine gönderilmeden önce yayım ilkeleri ve yazım kurallarına uygunluğu açısından ön değerlendirmeye tabi tutulur. İlke ve kurallara uymayan makaleler hakem incelemesine gönderilmez ve yayımlanmaya uygun olmadığı yazarına bildirilir.

Hakem İncelemesi

Yayın ilkeleri ve yazım kurallarına uygun olan makaleler değerlendirilmek üzere editör tarafından Tasnif ve Yayın Kurulunca

belirlenen en az iki hakeme gönderilir. Bu süreçte yazarlar ve hakemler birbirlerinden habersizdir. Hakemler uzmanlık alanlarına göre makalelerin değerlendirilmesi için seçilirler ve değerlendirmelerini rapor halinde editöre iletirler. İki hakemin farklı görüş bildirmesi halinde üçüncü bir hakem görüşüne başvurulur. Üçüncü hakemin görüşü nihaidir.

Değerlendirmeler ve Düzenleme

Hakemlerin düzeltme öngörmesi halinde, makale yazara gerekli düzeltmeleri yapması için geri gönderilir. Yazar tarafından belirtilen süre içinde gerekli düzeltme yapılarak dergiye iletir. Gerekli görüldüğü takdirde düzeltilmiş makale yeniden hakemlerce değerlendirmeye alınır. Makale değerlendirme aşamasında hakem görüşüne yazar tarafından itiraz gelmesi halinde başka bir hakem görüşüne başvurulması Tasnif ve Yayın Kurulunun takdirindedir. İki hakemin olumlu görüşünü alan makaleler Tasnif ve Yayın Kurulu kararı ile kabul edilebilir, iki hakemin olumsuz görüş bildirdiği makaleler ise reddedilir.

Makalenin Geri Çekilmesi

Dergiye gönderilen ve değerlendirme süreci başlamamış makaleler yazarlar tarafından geri çekilebilir. Değerlendirme süreci başlamış makalelerin geri çekilmesi Tasnif ve Yayın Kurulunun onayı ile mümkündür.